

**Την κρίση να πληρώσει το κεφάλαιο.
Ο μόνος τρόπος δημιουργίας φορολογικής συνείδησης**

του Γιάννη Μηλιού

Το ζήτημα της φορολογικής πολιτικής που ακολουθεί ένα κράτος είναι ιδιαίτερα σημαντικό, πόσο μάλλον ένα κράτος που θα έχει κυβέρνηση της Αριστεράς. Για το σημερινό κράτος υπάρχει συνεχώς η «ανάγκη» υπερφορολόγησης των εργαζόμενων (και άνεργων) μαζών, όπως διατείνεται η κυβέρνηση της τρόικας εσωτερικού. Δεδομένης της κρίσης και των συμφερόντων που εκπροσωπεί η κυβέρνηση, η υπερφορολόγηση των αδύναμων προκύπτει ως ανάγκη από την υποφορολόγηση των ισχυρών. Κάθε μνημονιακή κυβέρνηση από το 2010 σχεδιάζει και εφαρμόζει μια «φορολογική μεταρρύθμιση» με την οποία φροντίζει να φορτώσει όλο το βάρος της κρίσης στη μισθωτή εργασία, στη μικρή επιχείρηση και στη μικρή ατομική ιδιοκτησία. Τα αποτελέσματα είναι γνωστά. Η εργατική τάξη εξαθλιώνεται με σκοπό να γίνει πιο υπάκουη και πειθήνια στο μέλλον ώστε να ξεκινήσει ένας νέος κύκλος κερδοφορίας και πιο σκληρής εκμετάλλευσης.

Ο τρόπος που δικαιολογεί η τρόικα εσωτερικού την ιδιότυπη καταστροφική πολιτική της είναι να παρουσιάζει το δημοσιονομικό πρόβλημα της χώρας ως πρόβλημα «υψηλών δαπανών», δηλαδή να το παρουσιάζει από τη σκοπιά του κεφαλαίου. Το δημοσιονομικό πρόβλημα ούτε στο παρελθόν ούτε και τώρα δεν είναι πρόβλημα υπερβολικών δαπανών. Είναι πρόβλημα χαμηλών δημόσιων εσόδων, παρά την υπερφορολόγηση των χαμηλών και μεσαίων εισοδημάτων. Είναι το πρόβλημα που προκύπτει από ένα άδικο φορολογικό σύστημα, από ένα παγιωμένο καθεστώς φοροασυλίας του μεγάλου πλούτου, το οποίο συμπληρώνεται από ένα καθεστώς διαφθοράς, φοροδιαφυγής και αποδυνάμωσης των φορολογικών και ελεγκτικών μηχανισμών του κράτους.

Στην ιδιαίτερη συγκυρία που περνάει σήμερα η Ελλάδα, η όποια προσπάθεια εφαρμογής ενός τέτοιου δίκαιου φορολογικού συστήματος θα πρέπει να λάβει υπόψη της ότι η πενταετής ύφεση και οι εφαρμοζόμενες πολιτικές του Μνημονίου έχουν δημιουργήσει συνθήκες κατάρρευσης τόσο του βιοτικού επιπέδου της πλειοψηφίας του ελληνικού λαού και των παραγωγικών δομών της χώρας, όσο και των εμποδωμένων (σε επίπεδο συνείδησης) αρχών της δικαιοσύνης, της νομιμότητας, της συμμόρφωσης και της ανοχής στην κρατική (και φορολογική) εξουσία.

Θεωρούμε ότι η μνημονική φορολογική πολιτική, εκτός του ότι είναι παντελώς άδικη εκτός του ότι είναι παντελώς αναποτελεσματική, δημιουργεί κάτι που είναι πολύ πιο επικίνδυνο: Μια νέα γενιά πολιτών, που θεωρούν (τις περισσότερες φορές δικαίως) τη μη εκπλήρωση των φορολογικών υποχρεώσεων τους ως «νόμιμη», αφού προέχει η επιβίωση των ιδίων και των οικογενειών τους. Η έκταση της αδικίας και της αναληψίας της φορολογικής πολιτικής που ασκείται εδώ και τρία χρόνια στη χώρα μας, διαλύει τη νομιμοποιητική βάση της φορολογικής διοίκησης. Πρέπει άμεσα να εφαρμοστεί μια πολιτική που θα αντιστρέψει την κατάσταση.

Η πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ στοχεύει στην αναμόρφωση του φορολογικού συστήματος. Η προσπάθεια αναμόρφωσης του φορολογικού συστήματος έχει ως πρωταρχικό σκοπό την εμπέδωση της φορολογικής δικαιοσύνης μεταξύ των πολιτών. Η εισπρακτική επιτυχία ενός δίκαιου φορολογικού συστήματος αποτελεί έναν ασφαλέστερα επιτεύξιμο στόχο (τόσο σε βραχυχρόνιο αλλά κυρίως σε μακροχρόνιο ορίζοντα), αντίθετα με ό,τι μας έχει συνηθίσει να θεωρούμε η μακρόχρονη πρακτική του Υπουργείου Οικονομικών, που αποτυπώνεται με τη λέξη «κατεπείγον» στα φορολογικά νομοσχέδια. Εξάλλου, η θετική σχέση μεταξύ φορολογικής δικαιοσύνης και φορολογικών εσόδων (όσο περισσότερη η δικαιοσύνη τόσο υψηλότερα τα έσοδα, ή όσο λιγότερη η φορολογική δικαιοσύνη τόσο λιγότερα τα έσοδα) δεν αποτελεί μια εμμονή ή μια ιδεοληψία αλλά αποδεικνύεται από την ευρωπαϊκή οικονομική ιστορία.

Τα μέτρα που προτείνουμε θα επιτρέψουν την ουσιαστική φορολογική ανακούφιση της μεγάλης πλειοψηφίας των Ελλήνων πολιτών, με ταυτόχρονη αύξηση των συνολικών εσόδων του κράτους. Επιδιώκουν την πάταξη της φοροδιαφυγής και τη μεταφορά του φορολογικού βάρους από τα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα στα μεγάλα και υψηλά εισοδήματα και περιουσίες. Βαθαίνουμε και συγκεκριμενοποιούμε τις επεξεργασίες μας, και στη διαδικασία αυτή θέλουμε να ακούσουμε τις προτάσεις της κοινωνίας, και όχι μόνο να τις ακούσουμε αλλά να τις χρησιμοποιήσουμε ως πολύτιμη πρώτη ύλη για την αναγκαία επεξεργασία και σύνθεση. Θέλουμε να αξιοποιήσουμε κάθε ορθή ιδέα που διατυπώνεται από τους κοινωνικούς φορείς, από την κοινωνία.

Οι επεξεργασίες μας δείχνουν ότι μπορούμε, παρά τη φορολογική ελάφρυνση των πολλών, να αυξάνουμε τα φορολογικά έσοδα κατά 1% του ΑΕΠ σε ετήσια βάση. Να συνδυάσουμε τη δημοσιονομική σταθεροποίηση και τη φορολογική δικαιοσύνη.